

FOLKE TEATRET

TEKSTER TIL FÆLLESSANG 23. APRIL 2026

Jeg plukker fløjlsgræs

Musik: Knud Vad Thomsen

Tekst: Sigfred Pedersen, 1951

1. En vår er kommet så mildt og stille
med drømmedufte om mark og vang.
På sølvstreng klimprer den friske kilde,
og fuld af sødme er fuglens sang.

Jeg plukker fløjlsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men blodet brænder i mine årer,
mit lille hjerte har ingen ro.

2. Jeg synger ikke, jeg danser ikke,
der er så meget, jeg ikke når.
Er jeg bedrøvet? Jeg ved det ikke.
Jeg drømmer bare, og tiden går.

Jeg plukker fløjlsgræs, og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Snart kommer prinsen fra eventyret,
mon da mit hjerte kan finde ro.

3. Hans silkekappe har gyldne knapper,
kækt gynger fjerer på hans baret.
Og han er mandig og flot og tapper,
og på hans skjold er der ingen plet.

Jeg plukker fløjlsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men hvis han ser mig i pigevrillen,
mon da mit hjerte kan finde ro.

4. Lad hjertet hamre, lad blodet strømme,
mens barmen runder sit hvide lin.
Snart kommer helten fra mine drømme,
... skønt ingen ved det, er han dog min.

Jeg plukker fløjlsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Dig gi'r jeg alle mit hjertes blomster,
for du har taget mit hjertes ro.

Blackbird

Musik: John Lennon/Paul McCartney, 1968

Tekst: John Lennon/Paul McCartney, 1968

Blackbird singing in the dead of night
Take these broken wings and learn to fly
All your life
You were only waiting for this moment to arise

Blackbird singing in the dead of night
Take these sunken eyes and learn to see
All your life
You were only waiting for this moment to be free

Blackbird fly, blackbird fly
Into the light of a dark black night
Blackbird fly, blackbird fly
Into the light of a dark black night

Blackbird singing in the dead of night
Take these broken wings and learn to fly
All your life
You were only waiting for this moment to arise

You were only waiting for this moment to arise
You were only waiting for this moment to arise

Forår fatale

Musik: Anne Linnet/Shit og Channel, 1978

Tekst: Anne Linnet/Shit og Channel, 1978

1. Luk mine øjne jeg vil ikke se
dit smukke ansigt glemme sig selv i strømme af ild.
Luk mine ører jeg vil ikke høre
bløde læber hviske mig ord, jeg ikke forstår.

Luk foråret ude og lad mig i fred,
lad mig synke i mørkets uendelighed
lad mig være alene lad mig nu gå,
lad mig glemme det forår jeg hørte og så.

2. Du lukker mit øje med tusinde kys,
du be'r mig hvile hvor græsset er blødt ved dit bryst.
Du lukker mit øre med tusinde ord,
du fylder mit indre med lydløse sange og skrig.

Lad mig gå, lad mig være i vinterens fred,
lad mig synke i mørkets uendelighed,
lad det storme og piske, lad det fyge og sne,
lad mig glemme det forår, jeg ikke vil se.

3. Det mildner i luften, det spirer og gror,
du forår, du er som en hjertevarm kvinde der ler.
Du dropper dit slør, du ta'r bukserne af,
du strækker dig kælent og beder mig sige goddag.

Mine øjne er åbne, alt folder sig ud,
og du synger så dejligt, du sommerens brud,
dine øjne er farver, dine læber er lår,
og snart myldrer blomsterne frem af dit hår.

Du er stærk, du er syndig, du er grusomt go'
du er alt det jeg aldrig mer' troede ku' gro,
du er vinterens forvandler, din nat er så lang,
og du fylder mit indre med dårskab og sang.

Noget om kraft

Musik: Erik Sommer, 1989

Tekst: Halfdan Rasmussen, 1958

1. Med store undrende øjne går jeg,
hvor anemonerne lyser hvidt.
Og midt i forårets lysvæld står jeg
og ser mod himlen og spørger blidt:
Hvem opfandt lærken og nattergalen?
Hvem satte knopper på birk og bøg?
Og hvem bestemte, at netop svalen
sku være svale og gøgen gøg?

2. Hvad er det dog for en slags reflekser
der kalder pindsvin og tudse frem?
Og hvem er det, der går rundt og hekser
i Hornbæk, Tarm og Jerusalem?
Thi alle steder er samme under
og samme kraft, som gør sjælen stum.
Og alle vegne går folk og grunder
på livets dybe mysterium.

3. Men ingen svarer fra skjulte egne
og gir os grundig og god besked,
så jeg må svare på andres vegne
og formulere, hvad ingen ved:
Jeg tror, der ligger et barn dybt inde
i alle levende ting, der gror,
et barn, der er som en fuglevinge,
en lille gud, der er evigt stor.

4. Jeg tror, han danser i altings hjerte.
Jeg tror, han hviler i altings vækst.
Og alle underes under er det,
at han er ordløs og altings tekst.
Han er i spurvenes sang i hækken,
i solsortfløjt og i hundeglam.
Og hvis du lytter til tudsens kvækken
og lammets brægen, så er det ham.

5. Han er i regn og hvor støv må tørste.
I vandets rislen. I træets saft.
I alt det mindste. I alt det største:
Den mindste enhed. Den største kraft.
Hør, blæsten synger din sang, veninde!
Se, træet blomstrer på barnets bud!
Jeg tror, der lever et barn dybt inde,
en kraft, som aldrig kan drives ud.

Hil dig, frelser og forsoner

Musik: C. C. Hoffmann, 1878

Tekst N. F. S. Grundtvig, 1837

1. Hil dig, Frelser og Forsoner!
Verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!

2. Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?

3. Kærligheden, hjertegløden
stærkere var her end døden;
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted.

4. Ak! nu føler jeg til fulde
hertets hårdhed, hertets kulde.
Hvad udsprang af disse fjelde,
navnet værd, til at gengælde,
Frelsermand, din kærlighed?
9. Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, Frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
Ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: vi går til Paradis!

Forårskanon

Musik: Thomas Munch

Tekst: Thomas Munch

Nu er der forår i luften,
vinter, drag nu hvor du skal hen.
Jeg blæser lidt på fornuften,
for solen skinner igen.

Se anemonerne, de kommer,
En vintergæk, den skal du ha',
En lærke synger blidt om sommer
her på den første forårsdag.

Na na na na na
na na na na na na na
na na na na na
na na na na na

5. Dog jeg tror, af dine vunder
væld udsprang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent.

6. Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klippe vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!

7. Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!

8. Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold.

De smukke, unge mennesker

Musik: Kim Larsen, 1988

Tekst: Kim Larsen, 1988

Skrevet i anledning af hans søn Sylvesters konfirmation

1. De kom flyvende med storken
til dette gudsforladte sted
fra alle fire verdenshjørner
hvis vi tar det hele med

og nu er de blevet voksne
ligner ikke mer sig selv
stemmerne er forandret - men
vi kender dem alligevel

Åh de smukke unge mennesker
pludselig er de stukket af
som legesyge sommerfugle
den allerførste sommerdag
hva det er de vil med livet
det ka kun de selv forstå
åh de smukke unge mennesker
gid de længe leve må

2. Der var nogen som blev tilbedt
andre måtte nøjes med
digitale vuggestuer
og tilfældig kærlighed

Åh de smutter før man ved det
pludselig er de stukket af
som legesyge sommerfugle
den allerførste sommerdag
hva det er de vil med livet
det ka kun de selv forstå
åh de smukke unge mennesker
gid de længe leve må

fløjtevers

Der var nogen som blev elsket
andre måtte nøjes med
digitale vuggestuer
og tilfældig kærlighed
hva det er de vil med livet
det ka kun de selv forstå
åh de smukke unge mennesker
gid de længe leve må
åh de smukke unge mennesker
gid de længe leve må

Anemonesangen

Musik: Sebastian

Tekst: Sebastian

fra Ronja Røverdatter

1. Dagen er så fuld af anemoner
fuglefløjt og farvespil i lyse kroner.
Natten fuld af farlige dæmoner.
Spøgefugle, troldemænd og heksekoner

Åh anemoner
dækker hele jorden lissom sne
Åh anemoner
snart får jeg vel sommeren at se.

2. Dagen er så travl for de forfløjne
alle de forpjuskede og næsten nøgne.
Natten er så fuld af gule øjne
der i mørket, der på himlen, alle vegne

Åh anemoner
lad mig sove i den hvide seng
Åh anemoner
under stjerner i en blomstereng.

Åh anemoner
dækker hele jorden lissom sne
Åh anemoner
Snart får vi vel sommeren at se.

Idas sommarvisa

Musik: Georg Riedel, 1971

Tekst: Astrid Lindgren, 1971

1. Du ska inte tro det blir sommar
ifall inte nå'n sätter fart
på sommar'n och gör lite somrigt,
för då kommer blommorna snart.
Jag gör så att blommorna blommar,
jag gör hela kohagen grön,
och nu så har sommaren kommit
för jag har just tagit bort snön.

2. Jag gör mycket vatten i bäcken,
så där så det hoppar och far.
Jag gör fullt med svalor som flyger,
och myggor som svalorna tar.
Jag gör löven nya på träden
och små fågelbon här och där.
Jag gör himlen vacker om kvällen
för jag gör den alldeles skär.

3. Och smultron det gör jag åt barna
för det tycker jag dom kan få,
och andra små roliga saker
som passar när barna är små.
Och jag gör så roliga ställen
där barna kan springa omkring.
Då blir barna fulla av sommar,
och bena blir fulla med spring.

Verden er i farver
Musik: Kasper Winding, 1991
Tekst: Lis Sørensen, 1991

Havet er
Så blåt som et øje kan se
Aldrig vil jeg glemme
Det jeg så

Livet kom
Og tog mig tilbage igen
Aldrig vil jeg glemme
Havets blå

Verden er i farver nu

Siden da
Har havet haft bolig i mig
Altid vil jeg huske
Det jeg så

For bølgenes brus
Beruser mig
Nok til at vende tilbage
Til livet igen

Verden er i farver nu
Og jeg er fri
Som fuglen selv
I himlens hvælv
Fri til blot at se
Verden er i farver nu

Havet er
Så blåt som et øje kan se
Aldrig vil jeg glemme
Havets blå

Jeg ved en lærkerede

Musik: Carl Nielsen, 1921

Tekst: Harald Bergstedt, 1921

1. Jeg ved en lærkerede,
jeg siger ikke mer;
den findes på en hede,
et sted som ingen ser.

2. I reden er der unger,
og ungerne har dun.
De pipper de har tungler,
og reden er så lun.

3. Og de to gamle lærker,
de flyver tæt omkring.
Jeg tænker nok de mærker,
jeg gør dem ingenting.

4. Jeg lurker bag en slåen.
Der står jeg ganske nær.
Jeg rækker mig på tåen
og holder på mit vejr.

5. For ræven han vil bide
og drengen samle bær.
men ingen skal få vide,
hvor lærkereden er.